

GAZETA KRAKOWSKA

N^{ro} 84.

Z KRAKOWA DNIA 20 PAZDZIERNIKA 1816 Roku W NIEDZIELĘ.

Z Warszawy d. 12 Października.

Cieszymy się ciągł'e obecnością w tey stolicy Najjaśniejszego Cesarza i Króla, Pana naszego Miłościwego, zajmującego się nieustannie pracą około dobra publicznego i uszczęśliwienia wiernych swoich poddanych.

W dniach 8 i następnych b. m. N. Pan zwiedzał w towarzystwie Jego Cesarzewiczewskiej Mości, W. Xcia Konstantego, Bióra wojenne, w nowo urządzonym domu Woyny; składy ubiorcze Kommissaryatu woyskowego; zbrojownie zewnątrz i wewnątrz zupełnie zmienioną; warsztaty rzemieślnicze artylleryi; koszary znacznie rozszerzone; łaźnie dla żołnierza; słowem, wszystkie budowy woyskowe, na rozkaz N. Monarchy, a za gorliwem staraniem Jego C. Mości W. X. Konstantego, dla wygody woyska, a ulgi obywatelów, albo z fundamentu wystawione, lub naprawione i upięknione. To, co w tym roku skończyć nie można było, w przyszłym ukończonem będzie. Wszystkie prawie inne gmachy publiczne podobnie, nierównie przyjemniejszy iak dawniey, okazują widok.

Nunc tota aurato tincta colore nitet! Za przykładem zgóry poszło bardzo wielu mieszkańców stolicy, podnosząc i zdobiąc swe domy. Dowodzi to, że już używamy stodyczy pokoju, i że ufność w łaskawości Najlepszego Monarchy nie ma granic. Jeszcze lat kilka, a Warszawa nie tylko iak dziś przez miłość ludu, ale i przez piękną wystawność i zewnętrzną okazalność, stanie się godną Królestwa Jego stolicą.

Dnia 9 N. Pan raczył bydz na obiedzie u JW. Rzeczywistego Tajnego Radcy i Senatora Państwa, Kommissarza swego przy Rządzie tutejszym, Novosilzoffa.

Dnia 10 b. m. wielka była w obecności N. Cesarza i Króla musztra z ogniem gwardyi pieszey obu narodów, tudzież całej prawie piechoty liniowej woyska Polskiego, uszykowaney pod Wolą w trzech liniach. Za przybyciem N. Pana rozpoczęły się zaraz właściwe tey bronii ćwiczenia i obroty. Trwał czas nieiaki ogień bataliionami, dywizyami, plutonami i rotami. Natarcie na Wolą, zwłanianie się w kolumny, zmienianie frontu i inne mane-

wa, starło się wykonać wojsko z taką dokładnością, któraby mu ziedała najwyższą pochwałę N. Monarchy. Po skończonych manewrach, wojsko przeciągnęło w parady batalionami przed Jego Cesarzsko-Królewską Mością.

Najjaśniejszy Pan raczył w dniu tymże zaszczyścić bytnością swoją bal, ofiarowany mu przez Obywateli tej stolicy, o przyjęcie którego zaniesioną była zeszłego wtorku do J. C. K. Mości prośba imieniem Obywateli, przez JW. Referendarza Stanu Prezydenta Muncypalności i Policji Woydę, WW. Modzelewskiego Zastępcę Prezydenta, Ludzień Minasowicza, Stekerta i Kochlera Franciszka, których dobroliwy Monarcha przypuściwszy do gabinetu swego, przyjął łaskawie bal ofiarowany, przy oświadczeniu swego zupełnego zmiasta ukontentowania. Bal ten danym był w domu Raczyńskich. Po godzinie 7mej wieczorem przybył Najjaśniejszy Pan, ubrany w mundur wojskowy (piechoty Polskiej, wraz z J. C. Mością W. Xciem Konstantym, i przy wysiadaniu z pojazdu przyjęty został przez Gospodarzy, mających na swem czele JW. Referendarza Stanu Prezydenta Muncypalności i Policji, Ludzień Zastępcę jego W. Modzelewskiego, iako to WW. Nofoka, Minasowicza, Stekerta, Kochlera Franciszka i Kurtza, Obywatelów tej stolicy; zaś przy wschodach przedstawione przez JW. Referendarza Stanu i Prezydenta, JW. żną jego Małżonka, i WW. Modzelewska, Lindowa, Janaszowa, Lessłowa, i Sztanowa, przyymowały Najjaśniejszego Monarchę, który będący na czele Gospodyń (JW. Woydzinie, raczywszy podać swą rękę, udał się

do wielkiej sali, do której gdy Monarcha wstępował, buźna muzyka zagrała poloneza, umyślnie na ten obchód przez Pape Elsnera Dyrektora muzyki teatru narodowego napisany, ze znanej powszechnie Francuzkiej pieśni: *Ou peut-on être mieux* (*) *qu'au sein de sa famille*; który to taniec z JW. Małżonką Namiestnika swego w Królestwie rozpoczynając, i takowy zaraz z JW. Woydziną Prezydentową i Gospodynią powtorzywszy, tańcował z różnemi Damami i po innych salach, uszczęśliwiając wszystkich na tym balu obecnych, widokiem drogiej swojej osoby. — Raczył Monarcha w ciągu zabawy przyjąć ofiarowaną sobie herbatę, a Jego Cesarzówiczska Mość W. Xcie Konstanty rozmaite chłodniki. Około godziny 11tej J. C. K. Mość opuścił bal, zostawiając w sercach całego grona stodką pamiątkę wrodzonej Mu dobroci i uprzejmości. W godzinę potem wyjechał także Wielki Xcie Brat Jego. Ogodzinie dwunastey nastąpiła wieczera. Ozdoby stołów, obfitość i wytworność potraw, wetów, i trunków, a oraz dobry porządek, chociaż Zgromadzenie składało się przeszło z sześciuset osób, prawdziwą dla Gospodarzy były zaletą, i odpowiadały pięknemu przybraniu i oświeceniu wszystkich sal. Wzniesiona przed wejściem do pałacu wystawa syto była oświeconą, a Obywatela i mieszkancy stolicy przejęci najwyższą radością, i głęboką wdzięcznością za uczyniony im przez Monarchę zaszczyt, oświecili resztę domy swoje. — Trwał bal do godziny 4tej zrana.

(*) Gdzież można być lepiej iak na łonie swej rodziny?

Wypis z Rozkazów dziennych do wojska Polskiego Jego Cesarzawiczewskiej Mości W. X. Konstantego.

Dnia 4 Października 1816.

Za Najwyższym Rozkazem.

Jenerał dywizyi Bronikowski, który łączony był dotąd pomiędzy Jenerałami Brygady, wchodzi w aktualność swojego stopnia, i przykomenderowanemu zostaje do piechoty.

Nadkompletny Jenerał Brygady Piotrowski wraca do czynnej służby, i przykomenderowanemu jest do jazdy.

Podchorąży Paciorkowski, z bataliiu grenadierów gwardyi, w nagrodę aplikacji postępuje na Podporucznika w tymże korpusie.

Dnia 7 Października.

Za Najwyższym Rozkazem.

Uczeń Sobolewski Jerzy, ukończony nauki w instytucie dróg i mostów w Petersburgu, umieszczonym zostaje w stopniu Podporucznika w sztabie głównym, w części Kwaternistrza jenerałnego.

Z Petersburga d. 9 Września d. k.

Dnia 5 t. m. obchodzono tu imieniny N. Cesarzowej Jeymości Elżbiety, w pałacu Tauryckim. U Najjaś. Cesarzowej Jeymości Maryi, dnia tego był wielki obiad, na który zaproszono znakomitsze oboje płci osoby. Wieczorem miasto całe było oświecone.

Rzeczywisty Radzca tajny Xiążę Justopów, mianowany Kawalerem orderu S. Włodzimierza 1szej klasy, wielkiego krzyża. — Rządzący Moskiewską Metropolią Arcy-Biskup Omitrewski Augustyn, ozdobiony orderem S. Alexandra Newskiego. — Członek kollegium admiralicyi, rzeczywisty Radzca tajny, Hrabia Czerniszew, miano-

wany wielkim Podcząsym dworu Jego Cesarskiej Mości. — Andrzej Xiążę Gagaryn, zostający przy tajnym Radcy Xięciu Cyocanowie, Radca tytularny, Xiążę Gruziński i Gubernialny Sekretarz Chwoszczyński, przeznaczeni do dworu Jego Cesarskiej Mości, pierwszy na Kamerhera, i ma należeć do kollegium spraw zagranicznych, a dwaj drudzy Kamerjunkrami. — Arcy-mandryta Moskiewskiego klasztoru S. Symeona, ozdobiony orderem S. Włodzimierza 2giej klasy wielkiego krzyża; tegoż orderu 3ciej klasy: Leybmedycy rzeczywisty Radca Stanu Tyman, i Radca Stanu Sztoffregen, orderu S. Anny 1wszej klasy: Jenerał-Majorowie: Kommandant Miskwy Wołkow i Ober-policeyster Szulgin, rzeczywiscie Radcy Stanu Kisielew i Poliwanow.

*Dalszy ciąg urządzenia chłopów
Estonkich.*

Od Sądu wyższego Ziemskiego nie ma appellacyi. Skargi na wyrok sądowy mogą być podawane do Senatu, a na opieszałość w sądzeniu do naczelnie zarządzającego Gubernią, który może nawet zalecić Sądowi roztrząsnąć sprawę już odsądzoną, i jeżeli powtórny wyrok znajdzie przeciwnym prawu, donosi o tem Cesarzowi i mci.

W Sądzie gminnym sprawy odbywają się sposobem iak najkrótszym, to jest, pomijając uroczystości prawa mniej istotne, a tylko istotne zachowując. Niewiasty stawiać mają ze swoim patronem; zamężne mogą przybierać za patrona mężów. Sąd, wysłuchawszy skargi słowney, lub przyjąwszy ją na piśmie, wciąga do protokołu; oskarżonemu, na koszt stron, posyła przez policyą pozew. Stawiającym stronom po przeczytaniu protokołu skargi i odpowiedzi,

naypierwey ugodę podać, a gdyby ta nie nastąpiła, przystępuje do słuchania dowodów, świadków, &c. Pozwany i jego świadkowie za niestawienie się na termin naznaczony do Sądu, płacą stronie powodowej po pół kilmatu żyta, albo wartość jego pieniędzmi, jeżeli mieszkają o 7 wiorst od miejsca Sądu; a jeżeli dalej, po całym kilmacie; za niestawieniem na termin powtórnie naznaczony, uznaje się za winnego; gdy obie strony nie stawiają na termin, powodowana strona płaci winę, jeżeli nie udowodni, że pozwana strona otrzymała pozew, a jeżeli udowodni, płacą obie strony razem wartość igo kilmatu; jeżeli obie strony na termin powtórnie naznaczony nie staną, powodowa płaci 2, a odwodowa 1 kilmat do kassy gminney; sprawa zaś uważa się za niebyłą. Świadkowie równymże winom podlegają za niestawienie. Terminów odkładowych nie można nad dwa naznaczyć; chyba by iaka nadzwyczajna była do tego przyczyna. Nie przyjmuje się żadne tłumaczenie, prosto na zwłokę sprawy czynione, ani pretensya strony oskarżonej, od sprawy oddzielna. Zgodne wyznania 2ch świadków są dowodem dostatecznym, choćby jednym świadkiem była niewiasta. Uznany za winnego nagradza wygrywającemu kosztu prawne. Ktoby zupełnie bez przyczyny do sądu pociągał, prócz poniesionych wydatków, zapłaci jeszcze pociągniętemu i świadkom za każde 7 wiorst po pół kilmatu żyta, a od 14 — 20 wiorst po kilmacie na każdy dzień oddalania się z domu; a ktoby przez samą chciwość i złość naraził kogo do prawa, taki prócz zapłaty kosztów, sądzi się jeszcze na zapłacenie winy do skrzynki gminney, albo cielesną odbiera karę.

Sąd powiatowy jest sądem appellacyjnym na prawy między chłopami, z gminnego sądu przeniesionemi; jest zaś pierwszą instancją na sprawy chłopów przeciw szlachcie, przez ugodę w sądzie gminnym niezalatwione, i na sprawy konkursowe, wyższej 100 rubli wartości. Forma sądu jest dotąd w nim zwyczajna. Sąd powiatowy utwierdza prawa zastawne między chłopami tylko na majątki nieruchome, albo na kapitały sądowe hipotekowane. Długi chłopów oparte na majątku nieruchomym lub hipotekowanych kapitałów mają pierwszeństwo. Przyznania mogą się czynić w każdym czasie, prócz dni niedzielnych i świątecznych, po uczynionem o tem ogłoszeniu, przybitem na drzwiach sądowych przez jedną porę. Prawo zastawne, bez zgody dłużnika, jest nieważne, chyba by wyraźny był warunek zastawy w obligu napisany. Ostateczną instancją na wszelkie sprawy, jest Sąd wyższy ziemski Estoński, i trzyma się zwyczajnych danych sobie prawideł, prócz, jeżeli by ważne były w czem odmiany, przez niniejsze urządzenie postanowione.

Dodatek I. O sądownem postępowaniu w sprawach konkursowych. §. 519—553. Celem konkursu jest proporcjonalny podział majątku niewypłatnego dłużnika pomiędzy jego wierzycieli, i jest dwójaki: rzeczowy i formalny. Rzeczowy byź może przed nastaniem konkursu formalnego, kiedy do sądu stawia się taka liczba wierzycieli, iż nie ma pewności, żeby dłużnik był w stanie ich zaspokoienia. Konkurs formalny ustanawia się na prośbę wierzycieli, na prośbę dłużnika, albo przez wyrok sądowy, także w przypadku śmierci, lub ukrycia się dłużnika. Od chwili ustanowienia konkursu, dłużnik traci prawo władania majątkiem,

który przechodzi pod dozór sądu. Konkurs odprawia się w sądzie tej gminy, gdzie dłużnik jest zapisany. Do tegoż sądu oddała się pomyany dłużnik, ięśliby się ukrywał, i wszelki przynim znaleziony majątek. Kontrakt na dzierżawę ziemi upada od dnia rozpoczęcia się konkursu. Sąd przez publikację w kościele parafii, do której dłużnik należy, w kościele powiatowego miasta, w kościołach Guberskiego miasta Rewla, i we wszystkich kościołach, gdzie dłużnik ma dzierżawę ziemską, lub iakiekolwiek umowy, przez trzy dni niedzielne, wzywa wierzycieli i poręczników do sądu, pod utratą należności na przypadek niestawienia się. Spisuje majątek dłużnika, a rzeczy podległe zepsuciu, takż konie, bydło, zboża, siano i t. p. natychmiast przez aukcyę sprzedać; właściciel ziemi ma prawo pierwszeństwa do ich zakupienia. Policya gminna odpowiada za całość rzeczy opieczętownych. Gdyby majątek dłużnika był znaczniejszy, i nie wypadało go oddać pod zawiadywanie policyi, wtedy przeznaczają się osobny kurator, albo prosto od sądu, albo podany od wierzycieli: ani sam dłużnik, ani krewni jego, nie mogą być kuratorami. Kurator przyrzeka, albo i przysięga, że majątkiem powierzonym zarządzać będzie, iak przystoi na uczciwego gospodarza, i że majątkiem własnym odpowiada za wszystko. Kurator bierze nagrodę, iaką sąd wyznaczy,

(*Reszta potem.*)

Z Londynu d. 1 Października.

Xiężna Karolina z małżonkiem swoim odwiedziła niedawno Królową. — Jak słychać Królowa i Xże Rejent chcą ięsień w Brighthon przepędzić.

Gazeta Dworska pod d. 26 Września

ogłosiła przywiezione przez Kontraadm. Milne pisma Lorda Exmouth o układach z Algierem.

D. 28 Sierpnia podpisany został traktat pokoju z Anglią i Niderlandami, i w tymże dniu Dey podpisał następujący dodatkowy artykuł:

"Na żywe interessowanie się Xcia Rejenta Angielskiego, ażeby w kraju Algierskim ustała niewola Chrześcian, i pragnąc Dey zachować przyjaźń z W. Brytanią i okazać uszanowanie dla Mocarstw Europejskich, oświadcza, iż w przyszłych wojnach z temiż Mocarstwami żaden jęniec wojenny nie ma być iako niewolnik uważany, ale z wszelką ludzkością aż do wymiany wedle praw Europejskich traktowany, a po ustaniu kroków nieprzyjacielskich bez okupu swojemu Mocarstwu wydany. Dey rzeką się niemniej na zawsze wskazywania brańców Chrześcianskich na niewolę.,,

(*Tu następują podpisy.*)

Algier od Gibraltaru nie jest iak 140 mil morskich oddalony, i można z iędnego do drugiego mieysca w 3 lub 4 dni zapłynąć; ale dla przeciwnych wiatrów Lord Exmouth płynął tam dni 13.

Pisma tuteysze powstają bardzo przeciw żądaniu Amerykanów, ażeby im Dwor Neapolitański odstąpił wyspę Lampedusa, i zdają się obawiać, ażeby ten Dwor na ich żądanie niezezwoił, ponieważ związki handlowe z Ameryką więcey obiecują mu korzyści, niżeli z Anglią. Twierdzą nadto, iż gdyby nawet Amerykanie tę wyspę kupić chcieli, Europejskie Mocarstwa, a zwłaszcza Anglią mają prawo sprzeciwić się iakowemu kupnu ponieważ żadne zamorskie Mocarstwo nie powinno

mied wpływ na morzu śródziemnem, gdyż przez to złamaną zostałaby równowaga Europejska. Dawniej chciano tę wyspę (o 5 mil od Tunisu odległą i do Sycylii należącą) Anglii zamiast Malty odstąpić.

Z Indyi nadeszła tu nieprzyjemna wiadomość, i z tego względu nie jest urzędowo ogłoszona. Maratowie wtargnęli do należącej do Madrasu prowincyi Guntoor - Citar i wielkie popełnili gwałty. Jest to najbardziej kwitnąca posiadłość wschodniej kompanii. Leży nad brzegiem Coromandelu na drodze między Kalkutą i Madrassem, i nie jest od tej stolicy, jak 40 mil niemieckich oddalona. W targnięcie to jest niebezpieczniejsze i okrutniejsze, niżeli w roku 1780 przez Hyder Aly do prowincyi Karnatiku. Plan jego zda się być dobrze ułożony i przez zręcznych dowódców kierowany. Konnica przebiegła całe półwyspie od zachodu na wschód, poczyniła wielkie zdobycze, unikając wszędzie potyczki. Napad ten pociągnie zapewne za sobą powszechną wojnę przeciw Maratom; lecz w tym przypadku Anglii nie może równie polegać na Seapoiach (woysku z kraiowców) jak w zachodniej Indyi na woyskach z Murzynów złożonych.

Józef Bonaparte kupił w północnej Ameryce, w okolicy Bordenton o 6 mil Angielskich od Trenton, wieś Poitbreeze i chce tam swoje założyć mieszkanie.

W. Brytania potrzebuje corocznie do 2,200,000 cetnarów cukru.

List z Ameryki wystawia stan handlu i przemysłu w północnej Ameryce wcale inaczej niżeli go Angielskie pisma nieraz opisywały. Wyraża on: W Nowymjorku pa-

nuie teraz niesłychana dotąd czynność handlowa, i wszelkiego rodzaju fabryki zakwitają nagle. Ostatnie polityczne burze, które Europę wstrząsnęły, ściągają tu wiele artystów; brakuje wprawdzie rąk do pracy, ale uciekają się do maszyn, których mnóstwo tu powstało. Najlepszą tu zawsze jest spekulacją zakupywać grunta, ponieważ przy urodzajności ziemi i łatwem sprzedawaniu ich płodów najlepiej i najbezpieczniej wypłaca się rolnictwo. Z powodu zaburzeń w południowej Ameryce, przybywa do północnej wiele ludzi z swoimi skarbami w złocie i srebrze, na czem w ostatnich czasach najwięcej Nowy Orlean zyskał. Znaczny nasz teraz handel do Brazylii wspiera szczególniejszy rząd tamtejszy, i doznajemy korzyści takich Anglikom odmawia, których chcielibyśmy od tamtejszych brzegów oddalić. Lubo wiadomość, iakoby przenoszący się do Ameryki Francuzi chcieli osobną prowincją między jeziorami Champlaine i Ontario założyć, nie zprawdza się dotąd, nie należy jednak wątpić, iż to za pomnożeniem się ich liczby nastąpić może. Powiat ten należy dotąd do Nowegojorku. Według zdania sprawy ostatniemu kongressowi przez Sekretarza stanu do spraw wewnętrznych, liczba osiadających w Pensylwanii Niemców tak dalece się powiększyła, iż ludność dochodzi do jednego milliona, iakiej nie jedno w Niemczech Księstwo nie ma. Język Niemiecki jest tam zatem tak powszechny, jak Angielski w Filadelfii. Zmarły niedawno w Lankaster Niemiecki kupiec, zapisał bibliotecę w Filadelfii znaczną sumę pod warunkiem, ażeby za prowizją od niej zakupywała książki Niemieckie. Handel między Hiszpanią i południową Ameryką ustał prawie z powodu kacerstwa republika-

nów, żaden Hiszpański okręt nie śmie do odnogi Meksykańskiej zawinąć. Rząd północnej Ameryki, który wziął sobie za zadanie żyć iła możności z całym światem w pokoju, nie mięsza się wcale do tych kłótni. Wielkie teraz zachodzą związki między Nowym Orleanem i Baltimorem, gdyż z pierwszego miejsca prowadzony jest morzem znaczny handel do Meksyku, któremu Hiszpanie przeszkadzić nie mogą. Baltimore prowadzi także teraz wielki handel i zostaje w bezpośrednim związku z Tryjestem. Zakupuje tam żywe srebro za plody Amerykańskie, i odprzeda je z zyskiem 100 od sta do Brazylii i do Hiszpańskich w Ameryce kopalni złotych i srebrnych. Baltimore prowadzi także korzystny handel do Lewantu, a mianowicie z Smyrną. Północna Ameryka zostaje także w stosunkach handlowych z Chinami. — W żadnym kraju nie wychodzi tyle pism politycznych ile w Zjednoczonych krajach Ameryki; liczą ich już bowiem do 200, a codziennie powiększa ich się jeszcze liczba, i z ciekawością są czytane.

N. Paryża d. 2 Października.

Monitor dzisiejszy zawiera kilka rozporządzeń Królewskich, a między niemi podział lasów królestwa na 4 kierunki, którym przydane są 4 główne rzeki: Sekwana, Loara, Garona i Rodan. Scinane w tych 4 kierunkach drzewo na okręty sprowadzane być ma temi rzekami do portów.

Z rozkazu Ministra wojny cytadela w Bordeaux, Chateau-Trompette zwana, zburzona być ma, do czego jeszcze Ludwik XVI w roku 1786 wydał rozkaz.

Xze Wellington w lustracynej swej podróży przyymowany wszędzie jest z największymi honorami, Daję powrócić ma

do Cambray.

Nieziaki Mermet wydał pismo przeciw P. Chateaubriand pod tytułem: "Zbicie błędów P. Chateaubriand. — Gdy Kanclerz usiłował nakłonić ostatniego do cofnięcia swojego pisma, odpowiedział: "Jeżeli Xze Angouleme żądać tego ode mnie będzie w imieniu Króla, uczynię to. — Na ważnym a wiadomem posiedzeniu rady Ministrów d. 4 Września, wyrzekł Król słowa: "Izba Deputowanych jest rozwiązana, zostawiam wam, Moi Panowie, wybór do tego sposobów. — W nocy jeszcze na sgo zostało w tej mierze rozporządzenie Królewskie do drukarni Monitora postane, teżyte nocy na przełożenie z strony Książąt cofnione, lecz na nowo z wyraźnem rozkazem wydrukowania go odesłane.

Król przejeżdża się podług zwyczaju, a Książęta często polują. — Wolą jest J. K. Moi, aby pożyczka 100 mill. fr. stosownie do ustawy z d. 28 Kwietnia iak naysprędzey była spłacona. Minister skarbowy wydał w tej mierze okólnik do Prefektów. Papiry rządowe podniosły się na tę wiadomość. — W nagrodę wierności wyniosł Król miasto Avenion do rządu dobrych miast swych.

Dwóch Villars, oyciec i syn, którzy mienili się być potomkami sławnego Marszałka tego nazwiska, i wiele oszukaństw popełnili, skazanemi zostali na gładnie więzienie.

Przed 2gi wojskowy tutejszy sąd wytoczy się w krótkie interessująca sprawa. Jeden z pułkowników, który za rzekome póżrozumienia się czyli za podeyrzaną korespondencyją w czasie bawienia wojsk Francuzkich w Polsce na śmierć skazany został, ale przez ucieczkę uszedł śmierci, stawia się teraz dla okazania swej nie-

winności.

P. Montchenu, kommissarz rządu naszego na wyspie S. Heleny, donosi stamtąd, że Bonaparte nadzwyczajnie tyje, że codziennie 4 do 5 godzin pisze i w oznaczonym dla siebie obwodzie często czyni poruszenia. Zaprosił on na obiad do siebie P. Montchenu, ale ten nie przyjął tego zaproszenia.

2 Madrytu d. 18 Września.

N. Królowa Hiszpańska z Infantką, swoją siostrą, wyjechała d. 11 b. m. z Kadyxu. D. 9 przypuściły jeszcze do ucałowania rąk swoich Damy Kadyxkie. Gdy do Xerez przybyły, wyprzagli mieszkańcy muły z powozu i ciągnęli je przez ulice miasta. Przez Andaluzję przedłuży się ich podróż, ponieważ z trudnością dostać można powozów pod ich orszak. D. 17 spodziewane są w Aranjuez. Król i Infant wyiadą przeciw nim, dla odprawienia uroczystego wjazdu do stolicy. Król ma to pamiętne zdarzenie uświetnić wielu łaskami i przebaczeniami.

Umarła tu w 76 roku życia Xiężna Infantado, z domu Xiężniczka Salm-Salm z Anholt w Niemczech.

2 Bruxelli d. 14 Września.

Pierwsze przedrukowanie ostatniego dzieła P. Chateaubriand jest już rozprzedane i znowu go drukują. Przedrukowane także i w Leodyum zostało.

Xże Wellington przybył d. 19 b. m. do Commercy, gdzie w wieczor koszary wojsk Pruskich i mieszkanie Jen. Borstell oświecone były. Podczas obiadu, który dany tam był dla niego na ratuszu, spełnił między innemi zdrowia Króla Francuzkiego, Króla Pruskiego, Xcia Blüchera i wojska Pruskiego. Miasto Commercy ofiarowało mu w podarunku filiżankę z wi-

zerunkiem Ludwika XVIIIgo.

Cale ministerium oczekiwane tu jest około 8 b. m. z Hagi. Ziechało już tu wiele członków stanów jeneralnych. Zwyczajne ich posiedzenia zakończone zostały d. 3 w Hadze. Za przybyciem Królewicza następcy tronu i jego Małżonki oczekiwany tu także jest Rossyyski Jen. Hr. Woronców.

Kilkunastu zbiegłych do Bruxelli officerów Francuzkich udało się przed kilkoma dniami do Antwerpii, skąd popłyną do Ameryki.

Angielskie gazety, niektóre tylko wydawszy, są we Francyi zakazane.

2 Stambułu d. 28 Sierpnia.

Zaledwo, wyjechał stąd Jen. Lallemand i officer Vintimille, z Bonapartego niegdyś wojska, gdy i Jen. Savary odebrał natychmiast rozkaz oddalenia się stąd. Popłynął on na Amerykańskim okręcie do Salem. Zastanowienia rzecz godna, iż wyjazd tym Francuzom nakazany był firmanem Sultana, w którym wyrażono, że W. Sultana nie będzie na przyszłość cierpieć w państwach swoich żadnego stronnika Bonapartego.

Od brigow niższej Elby d. 3 Października.

Dziś otworzone zostaną posiedzenia powszechnego seymu Hanowerskiego.

Wielu mieszkańców Nadelbskich, gdzie przez zalewy zepsuta lub uszczuplona została karma dla bydła, dała bydło do Celle i innych okolic królestwa Hanowerskiego na przezimowanie, i od każdych 10 sztuk ustępują za karmę po 2 sztuki.

Officerowie w woysku Duńskim mają znowu nosić szlify i szarfy.

Hr. Löwenhaupt w Kopenhadze umarł na odmiesioną ranę w pojedynku z Baronem Müller. Ostatni siedzi jeszcze w więzieniu w twierdzy.

Wielki Xże Meklenbursko-Szweryński zwołał stany swojego kraju na d. 16 Listopada na sejm do Malchbluu.